

30 ЧЕРВНЯ, 2026

ГОЛІН УКРАЇНИ

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК

ГОМІН УКРАЇНИ

Canada

Редактор

д-р Надя Герелюк

Автори редакції

Михайло Гуцман
Олександра Чорна

Адміністратор

Люба Батоґовська

Фотографи

Сергій Буковський
Микола Калимін
Анастасія Мантач
Микола Строганов
Анна Судик

www.homin.ca
info@homin.ca

(416) 516-2443

9 Plastics Ave.
Toronto, ON M8Z 4B6

У ЦЬОМУ НОМЕРІ CONTRIBUTORS

Dr. John Jaworsky

д-р Іван Яворський

Lisa Shymko

Леся Шимко

Olha Senyshyn

Ольга Сенишин

Roxanne Zalucky

Роксоляна Залуцька

На обкладинці: Андріана Сусак-Арехта у вишитому бронекостюмі від «Рута Люта». Фото: Анастасія Мантач.

Слово Редактора

Вітаємо у спеціальному випуску «Гомону України»

Дорогі читачі «Гомону України»!

Перед вами — особливий випуск «Гомону України», що виходить за межі звичного газетного формату. Цей кольоровий журнал став результатом спільної праці авторів і партнерів, які об'єднали свої знання, досвід і погляди навколо тем, що визначають наше сьогодення. Сподіваємося, що його сторінки надихнуть вас на нові роздуми, відкриття та важливі розмови.

На сторінках цього журналу ви знайдете матеріали про дисидентський рух, війну в Україні, рекомендації книжок, теми імміграції, фінансів, мистецтва та духовності. Якщо ви запитуєте, чи стане «Гомін України» відтепер саме таким журналом, відповідь — ні. Ми продовжимо виходити у звичному форматі щотижневої газети. Водночас, якщо ми отримаємо відгук від вас, шановні читачі, не виключаємо можливості підготувати подібні спеціальні випуски й у майбутньому.

Дозвольте мені перефразувати Василя Симоненка: «Дякую вже з першої сторінки, бо до останньої просто не дотерплю». Ці слова дуже точно передають моє відчуття вдячності всім, хто долучився до створення цього випуску. Цей проєкт став можливим завдяки підтримці наших спонсорів і донорів, а також завдяки моральній і фінансовій підтримці багатьох друзів видання. Окрема подяка Українському Дослідному Інституту «Україніка» та його президенту Оресту Стеціву, Лізі Українців Канади та її президенту Борису Михайльцю, а також Фондації Будучність — Богдану Лещишину та Оксані Процюк-Чиж за їхню підтримку. Редакційна команда «Гомону України» наполегливо працювала над цим випуском, і я щиро вдячна кожному, хто долучився до цієї спільної справи.

З нетерпінням чекаємо на ваші відгуки, думки та пропозиції.

Приємного читання!

З повагою,

Надя Терешук

Зміст

03 ПОНЕВОЛЕНІ НАРОДИ ТА
ДЕКОЛОНІЗАЦІЯ РОСІЇ

05 WHY SHOULD WE
REMEMBER THE
DISSIDENTS
OF SOVIET UKRAINE?

07 АНДРІАНА СУСАК-АРЕХТА:
ОБЛИЧЧЯ НЕЗЛАМНОГО
УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНСТВА

11 УКРАЇНЦІ З КОЛИШНЬОЇ
ЮГОСЛАВІЇ: ЗБЕРЕЖЕНА
ІДЕНТИЧНІСТЬ ПОЗА
УКРАЇНОЮ

15 PETERSON LITERARY FUND
PRESENTS: ESSENTIAL
READING ON UKRAINE

19 THE MONEY SKILL
NO ONE TAUGHT US

20 10 ПОРАД ВІД
ІММІГРАЦІЙНОГО ЮРИСТА
ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У КАНАДІ

22 «ЗАПОВІТ»: МИСТЕЦТВО
ЯК МІСТ МІЖ УКРАЇНОЮ
ТА КАНАДОЮ

Поневолені народи та деколонізація Росії

НАДЯ ҐЕРЕЛЮК | ФОТО: МИКОЛА КАЛИМІН

Питання майбутнього Російської Федерації та права поневолених народів на самовизначення дедалі частіше обговорюються на міжнародному рівні. Представники національно-визвольних рухів наголошують, що тривала стабільність у Європі неможлива без подолання імперської та колоніальної моделі, на якій десятиліттями будувалася російська держава.

Важливу роль у цьому процесі відіграє Антиімперський Блок Народів (АБН) — організація, яка продовжує традиції історичного Антибільшовицького блоку народів і об'єднує представників націй, що прагнуть свободи та незалежності від російського панування. Сьогодні АБН активно співпрацює з національно-визвольним рухом Чеченської Республіки Ічкерія. У травні 2026 року організація провела конференцію в Торонто, під час якої учасники обговорили перспективи деколонізації Росії та можливість появи незалежних держав на територіях, які нині контролює Москва.

Одним із головних висновків конференції стало розуміння поневоленими народами справжньої природи російської політики. Представники Чеченської Республіки Ічкерія, Татарстану, народів Північного Кавказу та інших регіонів наголошували, що сучасна Росія продовжує імперські та колоніальні практики, які століттями позбавляли народи права на самоврядування та використовували їхні ресурси і населення для реалізації політичних амбіцій Кремля.

Джон МакКей, колишній депутат Палати громад Канади, та Асет Сааб, заступниця міністра закордонних справ Чеченської Республіки Ічкерія.

Олег Медуніця, президент Антиімперського Блоку Народів виголосив слово на конференції в Торонто.

«Свобода народам, свобода людині — принцип, що визначає майбутнє»

Таша Байн, лідер Народної партії Маньчжурії у вигнанні, взяв участь у конференції в Торонто.

Саме тому представники поневолених народів добре розуміють колоніальний характер російської держави та розглядають боротьбу України як частину ширшого процесу демонтажу російської імперської системи. На їхню думку, перемога України безпосередньо вплине на перспективи свободи та самовизначення багатьох народів, які нині перебувають у складі Російської Федерації. Учасники конференції також підкреслили, що підтримка України залишається стратегічним пріоритетом для демократичного світу. Йшлося не лише про військову та гуманітарну допомогу, а й про розвиток оборонного співробітництва та довгострокову відбудову країни. Україну дедалі частіше розглядають не лише як отримувача міжнародної підтримки, а й як важливого партнера у зміцненні європейської безпеки.

Серед рекомендацій конференції прозвучали заклики до розгляду питання офіційного визнання Чеченської Республіки Ічкерія територією, тимчасово окупованою Російською Федерацією, за прикладом рішення Верховної Ради України. Також ішлося про необхідність створення механізмів підтримки власників ічкерійських документів та біженців. Учасники конференції наголосили, що демократичні держави повинні розвивати прямий діалог із представниками поневолених народів, громадськими організаціями та демократичними рухами, а не розглядати Росію виключно через призму Москви.

Право народів на самовизначення залишається одним із фундаментальних принципів міжнародного права. Для багатьох представників поневолених народів боротьба України та їхня власна боротьба за свободу є взаємопов'язаними процесами, результат яких впливатиме на безпеку Європи ще багато років.

Why should we remember the dissidents of Soviet Ukraine?

JOHN JAWORSKY, PROFESSOR EMERITUS

Many diaspora Ukrainians were active in defense of the dissidents who emerged in Soviet Ukraine after Stalin's death, but once Ukraine became independent interest in these dissidents faded, in Ukraine as well as in the diaspora. Although almost all of the dissidents of Soviet Ukraine have now passed away, interest in them has revived in recent years. Why is this, why were these dissidents important, and what is their legacy? The dissidents played an important and obvious role as symbols of opposition to Soviet rule over Ukraine and Russification, but I would like to emphasize some other ways in which they were important.

Few of Ukraine's dissidents were historians, but they were keenly aware of the very negative impact — on the identity and future development of Ukraine — of false or distorted Soviet historical narratives regarding Ukraine. They thus did a great deal to counter these falsehoods and distortions. For example, they showed a great interest in the lives and times of prominent Ukrainians who returned from imprisonment or exile after Stalin's death; e.g., Borys Antonenko-Davydovych and Nadia Surovtsova. As a result, the dissidents of Soviet Ukraine were not only historical actors in their own right but were also crucial links to Ukraine's recent past. One dissident, the late Les' Taniuk, has been described as "the guardian of Ukraine's historical memory."

One should also emphasize the important role of Ukraine's dissidents in encouraging positive, tolerant, inter-ethnic relations in Ukraine. Several prominent mainstream Ukrainian dissidents, for example, had a strong and enduring interest in the troubled history of Ukrainian-Jewish relations. Ivan Dziuba consistently spoke out against anti-Semitism and all other forms of intolerance and xenophobia, and other prominent Ukrainian dissidents who demonstrated a strong and genuine interest in Ukrainian-Jewish relations included Yevhen Sverstiuk and Leonid Plyushch. Other dissidents, in particular Petro Hryhorenko, established and promoted positive and long-lasting ties with the Crimean Tatars who were determined to return to their Crimean homeland. In short, the dissidents of Soviet Ukraine played an important role in encouraging a socio-political climate in Ukraine which

made the expression of xenophobic views unpopular and hampered the growth of extremist organizations, a legacy which remains very relevant in present-day Ukraine.

The dissidents of Soviet Ukraine also left an important legacy in the sphere of human rights. Especially after they were arrested and imprisoned, even the dissidents who initially had little interest in general human rights issues quickly became aware of their significance. This was reflected in the important work in the late 1970s of the Ukrainian Helsinki Group, which did a great deal to bring the violations of human and cultural rights in Ukraine to international attention. And it is symbolic that the most prominent and active human rights group in present-day Ukraine, the Kharkiv Human Rights Protection Group (KHPG), has devoted a great deal of time and effort to documenting the history of dissent in Soviet Ukraine. The KHPG and other human rights groups in Ukraine continue to defend the principles of resistance to arbitrary rule, speaking truth to power, and advancing human and cultural rights, which were fostered by Ukraine's mainstream dissidents.

The dissidents of Soviet Ukraine were committed not only to a truthful version of Ukraine's history but were also devoted to values such as human dignity, freedom of speech and conscience, positive inter-ethnic relations, and cultural integrity. The values championed by Ukraine's dissidents are universal, eternal, and will always be relevant. This is their true and lasting legacy.

Photo: (L to R) Nadia Surovtsova, Yevhen Sverstiuk, Borys Antonenko-Davydovych, Ivan Dziuba.

Чому важливо пам'ятати дисидентів радянської України?

ІВАН ЯВОРСЬКИЙ - ПРОФЕСОР-ЕМЕРИТ

Багато українців діаспори активно підтримували дисидентів, які з'явилися в радянській Україні після смерті Сталіна. Проте після здобуття незалежності інтерес до них поступово згас як в Україні, так і за її межами. Останніми роками, попри те, що майже всі дисиденти радянської України вже відійшли у вічність, увага до їхньої спадщини знову зростає. Чому це сталося, чому вони були важливими і що залишили по собі?

Іван Дзюба з дружиною Мартою. | Фото: Сергій Буковський

Дисиденти були символами опору радянському пануванню та русифікації України, але їхнє значення цим не обмежується. Серед них було небагато істориків, які добре розуміли небезпеку радянських фальсифікацій української історії для національної ідентичності та майбутнього України. Саме тому вони активно протистояли цим викривленням, відновлюючи пам'ять про діячів, які повернулися із заслання та таборів після смерті Сталіна, зокрема про Бориса Антоненка-Давидовича та Надію Суровцову. Дисиденти були не лише учасниками історії, а й важливою ланкою, що поєднувала Україну з її недавнім минулим. Недарма Леся Танюка називали «охоронцем історичної пам'яті України».

Не менш важливою була роль українських дисидентів у розвитку толерантних міжетнічних відносин. Чимало із них цікавилися складною історією українсько-єврейських взаємин. Іван Дзюба послідовно виступав проти антисемітизму та ксенофобії, а Євген Сверстюк і Леонід Плющ приділяли значну увагу українсько-єврейському діалогу. Петро Григоренко, своєю чергою, підтримував кримських татар у їхній боротьбі за право повернутися до Криму. Таким чином, дисиденти сприяли формуванню в Україні суспільного клімату, у якому ксенофобія та екстремізм не знаходили широкої підтримки. Ця спадщина залишається актуальною і сьогодні.

Вагомим був і внесок дисидентів у розвиток правозахисного руху. Переживши арешти та ув'язнення, вони дедалі більше усвідомлювали значення захисту прав людини. Це знайшло відображення в діяльності Української Гельсінської групи наприкінці 1970-х років, яка привернула увагу світу до порушень прав людини та культурних прав в Україні. Показово, що провідна правозахисна організація сучасної України — Харківська правозахисна група — приділила значну увагу дослідженню історії дисидентського руху. Вона та інші правозахисні організації й сьогодні продовжують відстоювати принципи, які сповідували українські дисиденти: опір свавіллям влади, готовність говорити правду та захист людських і культурних прав.

Дисиденти радянської України боролися не лише за правдиву історію, а й за людську гідність, свободу слова і совісті, міжетнічну злагоду та культурну самобутність. Ці цінності є універсальними й залишаються актуальними незалежно від часу. Саме вони становлять головну спадщину українського дисидентського руху.

Андріана Сусак-Арехта: обличчя незламного українського воїнства

ОЛЕКСАНДРА ЧОРНА | ФОТО: АНАСТАСІЯ МАНТАЧ

Історія української перемоги пишеться не в затишних кабінетах, а на розпеченій землі, під колесами бронетехніки та у вогні оборонних ліній. Її обличчя — це не абстрактні символи, а конкретні люди, чия воля виявляється міцнішою за ворожий метал. Яскравим уособленням цієї незламності є Андріана Сусак-Арехта (позивний «Малиш») — старша сержантка ЗСУ, лідерка Руху VETERANKA та Народний Герой України. Жінка, яка пройшла шлях від мирної лінгвістки до штурмовички та міжнародної дипломатки, довела: українську жінку на війні неможливо зупинити ні патріархальними стереотипами, ні ворожими мінами.

Уродженка Івано-Франківщини, до війни Андріана мала зовсім інші життєві плани. У 2005 році вона успішно вступила до Київського національного лінгвістичного університету за спеціальністю «перекладач англійської мови». Захоплення міжнародними відносинами та подорожами сформувало її мрію — колись переїхати до Японії. Особливе враження на неї справила Осака, де вона побачила високотехнологічний світ, що здавався втіленням майбутнього.

Після завершення навчання Андріана почала працювати в косметологічній компанії «EliteMed», яка реалізовувала продукцію японського бренду «La Sincere». Проте українське представництво було змушене закуповувати товари через московський офіс, переплачуючи близько 15 відсотків вартості продукції.

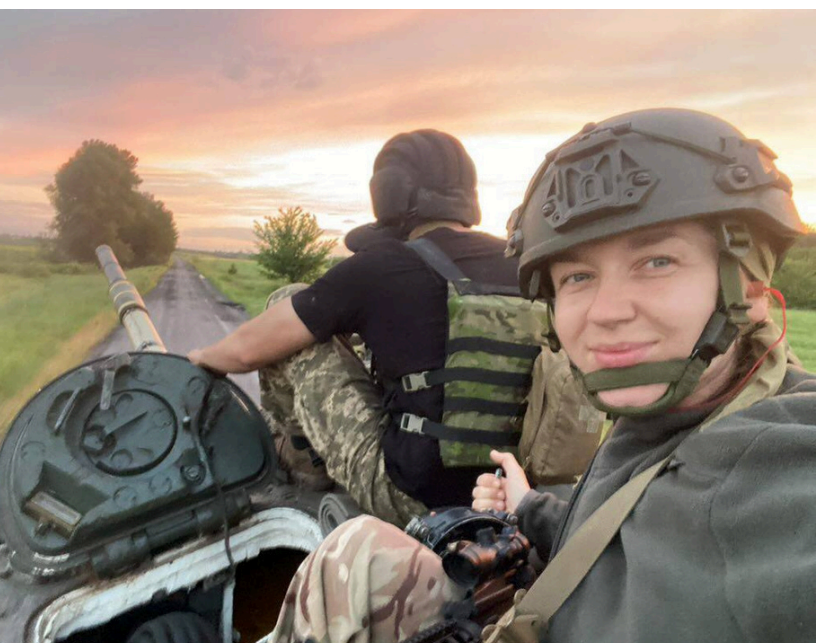
На запитання журналістів: «А чи ви стріляли?» — відповідала з характерною іронією: «Ні, я в ляльки граюся на війні»

«Я не можу дозволити собі передати дитині країну в стані війни»

Восени 2013 року Андріана вирішила змінити ситуацію. Вона переконала керівництво компанії налагодити прямі контакти з японськими партнерами. Переговори завершилися успіхом: постачання почали здійснюватися безпосередньо до Києва. Це позбавило московський офіс значних прибутків від українського ринку. Реакція російських колег була показовою — під час візитів до Києва вони відкрито демонстрували зневагу та називали Андріану образливим словом «хохлушка». Тоді вона ще не підозрювала, що це лише початок її тривалого протистояння з російською агресією.

Революція Гідності змінила її життя назавжди. Вдень вона працювала в офісі, а ночами стояла на Майдані. Уже навесні 2014 року, коли на сході України розгорнулися бойові дії, Андріана добровільно вирушила на фронт у складі батальйону «Айдар».

Її військова служба почалася з боротьби за право бути на передовій. Вона відмовилася залишатися в тилу та наполягла на участі в бойових операціях. Перші важкі бої під Георгіївкою та Металістом на Луганщині стали для неї суворою школою виживання. Саме там, виходячи з оточення під щільним вогнем російської техніки, вона вперше втратила побратима. Цей досвід назавжди змінив її світогляд.

Армія навчила її головного принципу війни — накази виконують. Під час одного зі штурмів командир наказав Андріані залишитися для евакуації поранених. Спершу вона сприйняла це як прояв упередженого ставлення до жінок. Проте врятовані життя побратимів змусили її переосмислити ситуацію. Згодом її авторитет серед військових став беззаперечним. Саме тоді побратими змінили її позивний із «Мала» на «Малиш», щоб ускладнити можливе радіоперехоплення ворогом.

Андріана Сусак-Арехта з сином Макаром.

Після народження сина Макара у 2015 році Андріана зіткнулася з новим викликом — поверненням до мирного життя. Вона переживала наслідки посттравматичного стресового розладу та післяпологової депресії. Саме цей особистий досвід став поштовхом до створення разом із посестрами Жіночого ветеранського руху України — організації, яка розпочала системну боротьбу за права жінок у війську та руйнування гендерних стереотипів в оборонному секторі.

Коли у 2022 році Росія розпочала повномасштабне вторгнення, Андріана знову повернулася до строю. Вона брала участь у звільненні Київщини, Харківщини та Херсонщини.

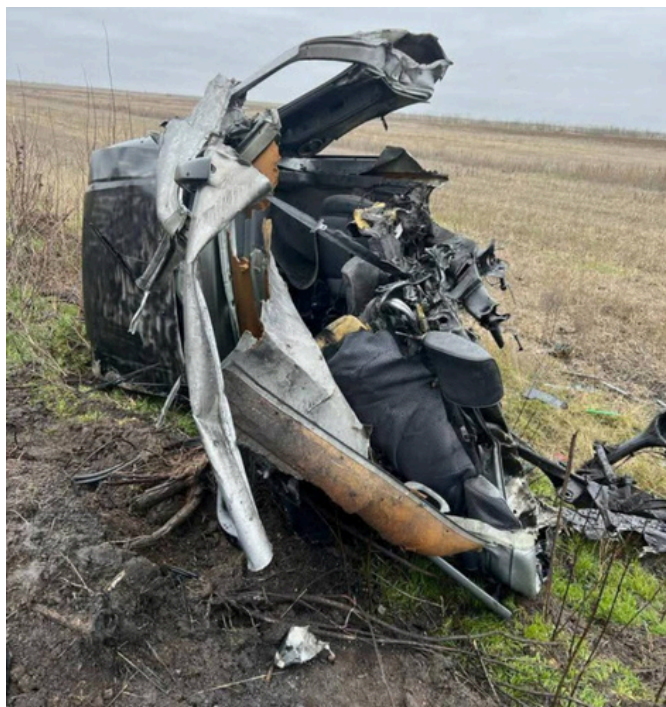
Андріана Сусак-Арехта під час служби в Силах спеціальних операцій ЗСУ.

Андріана Сусак-Арехта під час зустрічі з колишнім телеведучим CNN Джимом Акостою.

Водночас її боротьба точилася не лише на фронті, а й на міжнародній арені. У вересні 2022 року у складі української делегації вона прибула до Вашингтона. Символом цієї адвокаційної кампанії став пам'ятний коїн, виготовлений із металу підбитого російського танка на Харківщині. Вручаючи його американським законодавцям, Андріана сказала: «Я хочу поміняти цю монету на танк». Її наполегливість і переконливість стали частиною ширшої кампанії, яка сприяла ухваленню рішень про посилення військової допомоги Україні.

Російська пропаганда сприймала Андріану як небезпечного ворога. У грудні 2022 року кремлівські ресурси навіть поширили фейкові повідомлення про її загибель. Насправді трагедія сталася 1 грудня на звільненій Херсонщині, коли автомобіль, у якому вона перебувала, підірвався на протитанковій міні. Отримані травми були критичними: перелом хребта, численні переломи ребер, руки та щелепи, важка черепно-мозкова травма і значні пошкодження м'язів. Дорогою до лікарні її серце зупинилося. Лікарі боролися за її життя, і лише дивовижний збіг обставин допоміг повернути пульс. Прогнози медиків були невтішними, однак Андріана вкотре довела, що здатна перемагати там, де інші втратили б надію. Попереду були дев'ять місяців виснажливої реабілітації, десятки операцій та тривалий шлях до відновлення. Вона заново вчилася сидіти, ходити й жити з титановими пластинами в тілі. Навіть у цей період Андріана не втрачала почуття гумору. На запитання журналістів: «А чи ви стріляли?» — відповідала з характерною

Автомобіль, в якому їхала Андріана Сусак-Арехта, підірвався на міні. Так виглядав автомобіль після вибуху.

іронією: «Ні, я в ляльки граюся на війні». Її життєве кредо, сформоване під час реабілітації, звучить просто і безкомпромісно: «Якщо тебе не вбило — не стогни, а працюй».

Сьогодні Андріана Сусак продовжує ламати стереотипи. Ставши лауреаткою премії «Жінка України 2025» у номінації «Захист держави», вона залишається на передовій боротьби — як військовослужбовиця, ветеранська лідерка та громадська діячка. Якщо не в штурмових операціях, то в ролі операторки важкого озброєння, мінометів чи дронів. Її родина є прикладом сучасної української сім'ї воєнного часу. Чоловік Максим також захищає Україну, а син Макар чекає на повернення батьків із перемогою. Його дитяча мудрість уже стала родинною легендою: «Нас врятують інопланетяни, бо з ними можна домовитися, а з росіянами — ні».

Історія Андріани Сусак-Ареhti нагадує, що справжній патріотизм вимірюється не словами, а готовністю діяти та жертвувати заради інших. Це історія про силу характеру, стійкість і віру в перемогу. І поки в Україні є такі люди, як «Малиш», жодна міна, жодна армія і жодна імперія не здатні зупинити український рух до свободи.

UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY
OF TORONTO AND EASTERN CANADA

THURSDAY
October 15, 2026

2nd Annual
**Bishop's
BANQUET**

"Serve One Another, as Good Stewards of God"

PEARSON CONVENTION CENTER

2638 Steeles Avenue East. Brampton, ON L6S 6J9

Reception at 5:30 pm, Dinner at 7:00 pm

TICKETS:
\$200.00 PER PERSON
CASH BAR AVAILABLE
FREE PARKING

IN SUPPORT OF THE EPARCHIAL FAMILY AND LIFE OFFICE

FOR TICKETS GO TO WWW.UCET.CA

FOR MORE INFO CALL 647-351-9526 OR EMAIL EPARCHY@UCETEC.ORG

Українці з колишньої Югославії: збережена ідентичність поза Україною

МИХАЙЛО ГУЦМАН | ФОТО: АННА СУДИК

Історія українців з колишньої Югославії є унікальною й маловідомою сторінкою світового українства — історією про міграцію, витривалість і збереження ідентичності, яка простягається через континенти та покоління.

Наприкінці XIX століття українці із Галичини переселилися на території сучасних Боснії і Герцеговини, Хорватії та Сербії у пошуках нових можливостей і кращого життя. Оселяючись на нових землях, вони створювали родини, будували церкви й школи, засновували культурні товариства та читальні «Просвіти».

Саме родина, освіта й Церква стали фундаментом, який дозволив зберегти українську мову, віру та національну свідомість далеко від Батьківщини. Особливу роль у цьому процесі відіграла Українська Греко-Католицька Церква. Вона була не лише духовним осередком, а й центром громадського життя, що об'єднував українські родини, підтримував традиції та формував відчуття спільності. Саме навколо Церкви зберігалася тяглість поколінь і передавалася культурна пам'ять.

Церква Успення Пресвятої Богородиці з мешканцями українського села Дев'ятин, Боснія і Герцеговина. (1959)

Упродовж XX століття українська громада на Балканах пережила війни, зміни кордонів і політичних режимів. Після розпаду Югославії у 1990-х роках частина українців була змушена знову шукати безпечного дому — цього разу за океаном. Значна хвиля еміграції спрямувалася до Канади, де українці з колишньої Югославії не лише почали нове життя, а й активно долучилися до розвитку української громади.

Важливу роль у цьому процесі еміграції відіграли громадські та церковні організації, які сприяли переселенню та підтримці родин. Завдяки зусиллям Суспільної Служби в Едмонтоні й Торонто та Імміграційної Служби у Торонто багато українців з Балкан отримали можливість розпочати новий етап життя в Канаді. Перша велика хвиля прибуття припала на 1993 рік і започаткувала нову сторінку української присутності в країні.

Новоприбулі швидко інтегрувалися: опановували мову, здобували освіту, створювали родини та ставали активними громадянами. Водночас вони зберігали й зміцнювали власну ідентичність. У 2002 році було створено офіційну організацію — Канадське об'єднання українців колишньої Югославії (КОУКЮ), яка взяла на себе важливу роль не тільки підтримувати зв'язок, але також організовувати культурні, освітні та громадські заходи. Організація приєдналася до Конгресу українців Канади (відділ Торонто), що сприяло тіснішій інтеграції в ширше українсько-канадське середовище та участі у спільних ініціативах.

Попри відстань, українці з Балкан зберегли глибокий зв'язок із тими, хто залишився в Боснії і Герцеговині, Хорватії та Сербії. Вони організовували благодійні ініціативи, надсилали гуманітарну допомогу та підтримували родини у складні часи, зміцнюючи міст між українськими громадами на Балканах і в Канаді.

У Канаді, українці з колишньої Югославії стали активною частиною українського культурного життя: організовуючи виставки, конференції, мистецькі проєкти та громадські заходи. Особливу увагу приділяють збереженню історичної пам'яті про українців Балкан і передачі цієї спадщини молодшому поколінню.

Яскравим представником українців з колишньої Югославії є диякон Михайло Ляхович — мистець, письменник, поет, фотограф і громадський діяч. Народившись у Сремській Митровиці (Сербія), він присвятив своє життя збереженню та популяризації української культури.

Презентація збірки «Пісні старого краю» в Українському домі у Вуковарі, Хорватія. (27 вересня, 2024)

Після переїзду до Канади продовжив активну творчу діяльність, став членом Української Співки Образотворчих Мистців Канади та організатором мистецьких проєктів. Важливим внеском Михайла Ляховича стало документування культурної спадщини українців Боснії, Хорватії та Сербії. Він зібрав і видав збірки народних пісень. Найновіша збірка «Пісні старого краю» (2024) зберігає безцінні ноти та слова пісень українців Боснії, Хорватії та Сербії, що понад 130 років передавалися з покоління в покоління. Він дослідив історію українських поселень на Балканах та опублікував численні літературні твори. Особливого визнання набула його виставки «Крізь Терни до Зірок - Per Aspera Ad Astra» та «До Світла», представлені у Канадсько-Українській Мистецькій Фундації (КУМФ). Через графіку, фотографію та живопис автор передає історичну пам'ять, духовність і надію українського народу. Його діяльність сприяє збереженню культурної спадщини українців Балкан та її інтеграції в багатокультурне середовище Канади.

Не менш важливим є внесок отця Бориса Гимона, який народився в Боснії та переїхав до Канади як біженець під час війни на Балканах. Обравши шлях священства, він поєднав духовне служіння з фаховою психотерапевтичною практикою. Понад 25 років він працює у лікарні Святого Йосифа в Торонто, підтримуючи пацієнтів і їхні родини у найскладніші моменти життя. Його діяльність є прикладом служіння, що поєднує духовність та людяність для всіх, незалежно від їхнього походження чи віровизнання.

Як видно з їхньої діяльності, і диякон Михайло Ляхович, і отець Борис Гимон залишаються глибоко пов'язаними з життям Української Церкви в Канаді. Це служіння має свої витoki ще в українських громадах колишньої Югославії, де саме Церква була центральним осередком духовного й суспільного життя, формуючи міцну традицію віри, взаємопідтримки та культурної тягlostі, яку вони продовжують і розвивають сьогодні.

Досвід українців з колишньої Югославії показує, що навіть у часи воєн, переселень і втрат можна зберегти ідентичність і водночас повноцінно стати частиною нової країни. Це історія стійкості, віри та культурної тягlostі, що поєднує Балкани й Канаду в єдиному українському наративі. Сьогодні ця громада залишається живою й активною частиною української громади в Канаді, зберігаючи спадщину, розвиваючи духовне та культурне життя і передаючи наступним поколінням відчуття належності до українського світу без кордонів.

Священнослужителі о. Микола Барна, о. Тома Гривна,
диякон Михайло Ляхович та о. Борис Гимон.
Фото: Анна Судик.

KANTOR з гордістю підтримує
українську громаду!

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ! СЛАВА УКРАЇНІ!

70+ Foreign
currencies in stock

USD | EUR | GBP | CHF | JPY | AUD | MXN | IQD | PLZ | DOP

 Fast

 Secure

 Reliable

Let's
connect
with us

Order currency online

www.kantor.ca or at one of our offices:

Toronto

• 2310 Bloor St W
☎ (416) 767-7782

Hamilton

• 685 Queenston Rd
☎ (905) 661-1111

Mississauga

• 3643 Dixie Rd, Un 1
☎ (905) 369-9978

North York

• 4400 Dufferin St
☎ (416) 855-5770

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

**НАДАЄМО МОЖЛИВОСТІ
НАШІЙ ГРОМАДІ ДОСЯГАТИ
ФІНАНСОВОГО ДОБРОБУТУ
ТА ПРОЦВІТАННЯ**

- Щоденне банківське обслуговування, кредити, позики, інвестиції та іпотека
- Кредитні картки, послуги обміну валют
- TFSA, RESP, FHSA, RDSP, RRSP
- Міцне коріння в громаді та фокус на потребах наших членів

**ЗАВІТАЙТЕ ДО НАЙБЛИЖЧОГО ВІДДІЛЕННЯ BCU FINANCIAL АБО
BCU FINANCIAL.COM ДЛЯ ОТРИМАННЯ ДЕТАЛЬНІШОЇ ІНФОРМАЦІЇ.**

Peterson Literary Fund Presents: Essential Reading on Ukraine

LISA SHYMKO

The Peterson Literary Fund at BCU Foundation was established by the late Canadian philanthropist, Stanley Peterson, to support and recognize the best books written on Ukraine-focused topics that appeal to a global audience of readers. Since its launch in 2021, the Peterson Literary Fund has awarded prizes and grants to numerous authors, translators, and publishers from around the world whose works explore Ukraine or Ukraine-related themes for contemporary audiences.

Lisa Shymko is Chief Administrator of the Fund and serves as Chair of the jury. The jury has included Jurij Darewych, Nadia Gereliouk, Ivan (John) Jaworsky, Askold Krushelnycky, Alexander Motyl, Marko R. Stech, and Frank Sysyn.

In April 2026, the Russian Federation blocked access to the Peterson Literary Fund website within Russia, formally determining that it violated Russian internet laws. The action specifically cited the Fund's recognition of the book *Деокупація* (*Deoccupation*), which examines crimes committed by Russia in Ukrainian territories under Russian occupation.

Moscow's draconian measures are further evidence of the importance of defending unimpeded access to information. By recognizing and promoting works that document historical truth, the Peterson Literary Fund helps defend free expression—an indispensable safeguard against censorship, disinformation, and authoritarianism.

**Discover ten exceptional books in English
and Ukrainian which inspire, inform, and
deepen your understanding of Ukraine.**

1. Autocracy, Inc.: The Dictators Who Want to Run the World

Author: Anne Applebaum

Publisher: McClelland & Stewart

An essential examination of how authoritarian regimes cooperate across borders to undermine democratic institutions. The book provides critical context for understanding Russia's aggression and the global challenge posed by authoritarian networks.

2. Our Enemies will Vanish

Author: Yaroslav Trofimov

Publisher: Penguin Press

Our Enemies Will Vanish is a revelatory eyewitness account of Russia's invasion of Ukraine and the heroism of the Ukrainian people in their resistance, written by Yaroslav Trofimov, the chief foreign-affairs correspondent for The Wall Street Journal.

3. On Freedom (Про Свободу)

Author: Timothy Snyder

Publisher: Crown Publishing

A powerful reflection on freedom, democracy, and civic responsibility, drawing heavily on Ukraine's experience and its relevance to democratic societies worldwide. The Ukrainian edition of the book, «Про свободу», was published recently by Choven Publishing House.

4. Failed State: A Guide to Russia's Rupture

Author: Janusz Bugajski

Publisher: Jamestown Foundation

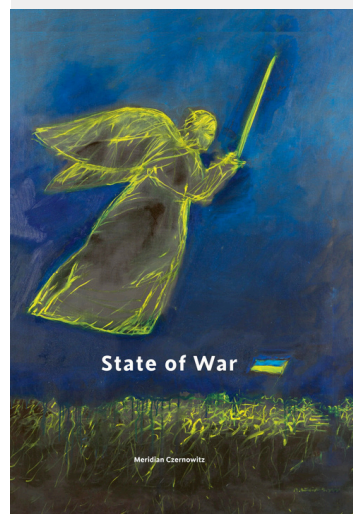
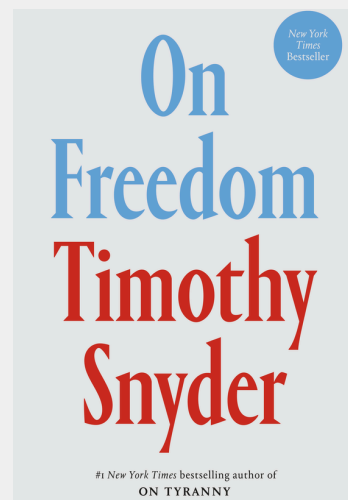
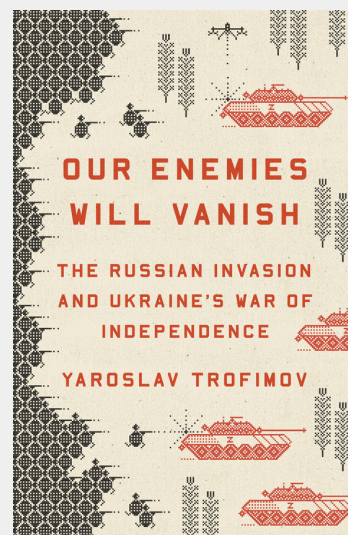
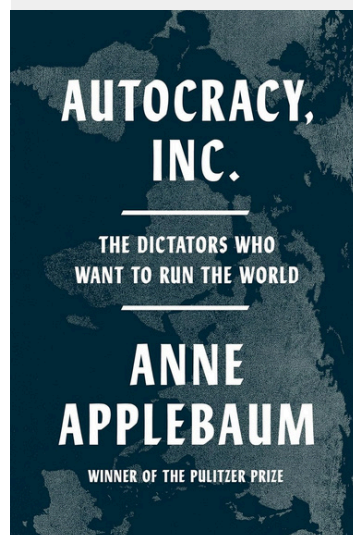
A timely analysis of Russia's internal weaknesses, regional dynamics, and possible future trajectories. The book offers valuable insights for readers interested in European security and the future trajectory of the Russian Federation.

5. State of War

Editors: Evgenia Lopata, Andriy Lyubka

Publisher: Meridian Czernowitz

This anthology brings together 35 powerful texts by some of Ukraine's most prominent writers and intellectuals, offering an unflinching account of the first year of Russia's full-scale war against Ukraine. The collection affirms the enduring power of truth and memory, ensuring that the realities of this war are neither forgotten nor diminished over time

1. Деокупація. Історії опору українців. 2022

Автор: Богдан Логвиненко

Видавництво: Ukraïner

Збірка свідчень українців, які пережили російську окупацію. Книга зберігає голоси очевидців та документує прояви спротиву, стійкості й громадянської мужності в один із найтрагічніших періодів сучасної історії України.

2. Бахмут

Автор: Мирослав Лаюк

Видавництво: Ukraïner

Важливе документальне свідчення про битву за Бахмут, яке відображає досвід військових, медиків, капеланів, волонтерів і цивільних під час однієї з ключових кампаній російсько-української війни. Книга допомагає осмислити людський вимір війни та ціну свободи.

3. Світлий шлях. Історія одного концтабору

Автор: Станіслав Асєєв

Видавництво: Видавництво Старого Лева

Вражаюча розповідь про ув'язнення автора в сумнозвісній тюрмі терористів «ДНР» «Ізоляція» в окупованому Донецьку. Книга є важливим свідченням політичних переслідувань, катувань та порушень прав людини на тимчасово окупованих територіях України. Ця книга також доступна англійською мовою під назвою «*Torture Camp on Paradise Street*» (видавництво: Harvard Ukrainian Research Institute).

4. Український Майдан, російська війна. Хроніка та аналіз Революції Гідності

Автор: Михайло Винницький

Видавництво: Видавництво Старого Лева

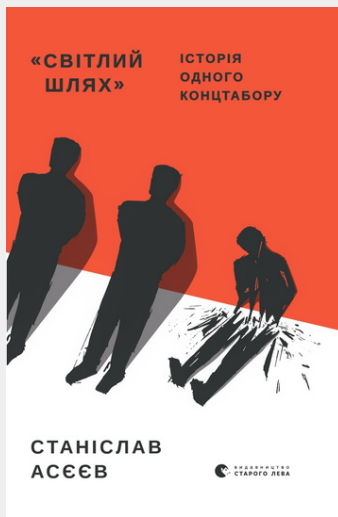
Книжка детально та послідовно висвітлює події в Україні 2013–2018 рр. Ця історична праця поєднує в собі точку зору науковця і спостерігача-учасника, який брав активну участь у протестах.

5. Єврейсько-українські відносини ХХ сторіччя

Автор: Алік Гомельський

Видавництво: Український пріоритет

На основі розсекречених архівних документів КДБ, Німеччини, ЦРУ США, ОУН (Б), архівів Володимира Буковського та Василя Митрохіна, матеріалах Конгресу й Сенату США автор — український єврей Алік Гомельський — аргументовано руйнує глибоко вкорінені московські міфи.

*«І для кожного сина
Шлях нелегкий проляже,
Та яка б ця дорога,
не терниста була.»*

- Стрілецький Романс -

CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANTS LLP

Zenon Ciz CPA • Partner

Stand with Ukraine

MORTGAGE BROKERAGE

FRSA Lic. #11172

2285 Bloor St. West, Suite 200

Toronto, ON, M6S-1P1

Tel. 416 826 8000

www.blurock.ca | mail@blurock.ca

The Money Skill No One Taught Us

ROXANNE ZALUCKY

Most of us were raised on one clear lesson: work hard and save. For some of us, that lesson came from our parents and grandparents. For others, we lived it ourselves - we made the journey, often with very little, and built something here out of discipline and sacrifice. Either way, that work ethic is a gift. It got us here.

What almost none of us were taught was how money grows once you're here. Not for lack of caring. There simply wasn't time. Building a life in a new country - a new language, a new system, a new set of rules - means survival comes first. The fine print of investing, mortgages, and retirement accounts has to wait. So we inherited the saving. We never inherited the playbook. This is the lesson our parents couldn't teach us. If you came to Canada decades ago, you may have done everything "right." You saved. You bought a home. And now there is money sitting in a bank account, doing very little, and a quiet feeling that it should be doing more. If you arrived more recently, you are facing a different version of the same problem. TFSA. RRSP. FHSA. Mortgages with rules that seem to change every few years. A whole financial language, and no one handed you the dictionary. Both situations come from the same place. The system was never explained to you in plain English.

Here is what I want you to know: financial literacy is a skill, not a talent you are born with. It is learnable. You do not need a finance degree. You need clear information, in plain language, a little at a time.

You also need a healthy skepticism about the word "free." A lot of financial advice out there is free because someone gets paid a healthy commission when you buy a product. The mutual fund with the high fee. The account that quietly costs you more than it earns for you. When you understand the basics yourself, that changes. You ask sharper questions. You notice the bad deal. You keep control of your own money, which is exactly where control belongs.

I understand this firsthand. My parents immigrated to North America, and I was the first generation in our family born on this soil.

The work-hard-and-save lesson is in my bones too. The rest, I had to go out and learn. And learn it I did. I spent fifteen years trading on Wall Street and Bay Street. I learned how money actually moves at the institutional level - the part most people never get to see. Now I do something simpler. I translate it. I help people understand their own finances in plain language, with no products to sell and no commissions. Flat fee, advice only.

But you don't have to become a client to start learning. You can start now at no cost to you. Every Monday, I send out the Monday Market Update newsletter. It's a short, no-jargon breakdown of what happened in the markets that week, and why it matters to regular people - not traders, not finance bros. A small dose of money education. A few minutes. Plain English. No hype, no panic.

It is the easiest way I know to build the money skill our families never had the chance to pass down. One week at a time, you start to understand the system that was kept just out of reach.

You worked hard to get here. Your money should work just as hard for you.

If you want to start understanding it - calmly, clearly, and on your own terms - subscribe to the Monday Market Update at zaluckyfinancial.com/subscribe.

Roxy Zalucky is the founder of Zalucky Financial, a flat-fee, consulting-only personal wealth strategy practice. She spent fifteen years trading on Wall Street and Bay Street before founding the firm to help people build wealth with clarity and confidence. Subscribe to her Monday Market Update.

10 порад від імміграційного юриста для українців у Канаді

ОЛЬГА СЕНИШИН

Імміграція до Канади відкриває нові можливості, але водночас супроводжується безліччю запитань, сумнівів і несподіваних викликів. Працюючи з українськими клієнтами в різних провінціях, я часто бачу однакові проблеми та запитання. Ось десять порад, які допоможуть вам впевненіше орієнтуватися в канадській імміграційній системі.

1. Знайте термін дії своїх документів

Регулярно перевіряйте термін дії не лише власних документів, а й документів усіх членів сім'ї. Протерміновані документи можуть призвести до проблем з навчанням, працевлаштуванням та провінційним медичним страхуванням.

Навіть якщо ви вже маєте статус постійного резидента Канади, варто стежити за терміном дії PR-картки. При потребі виїхати за межі Канади, якщо картка виявиться протермінованою, то повернення до Канади може стати значно складнішим і доведеться отримувати спеціальний дозвіл.

Якщо ви вже отримали громадянство, перевіряйте термін дії канадських паспортів і подавайте документи на оновлення заздалегідь.

2. Зберігайте всі документи та інформацію

Зберігайте копії паспортів, дозволів на роботу, листування з IRCC, підтвердження поданих імміграційних заяв та інформацію, яку ви надаєте державним органам. Те, що сьогодні здається неважливим, може виявитися необхідним через кілька років.

Інформація у всіх імміграційних заявах повинна бути послідовною. Якщо в різних анкетах або формах містяться суттєві розбіжності, це може викликати додаткові запитання в імміграційного офіцера, затримки в розгляді справи або негативно вплинути на майбутні заявки.

Також варто записувати всі дати виїзду та повернення до Канади, навіть якщо подорож була короткою. Інформація про кількість днів фактичного перебування в Канаді знадобиться під час подання заяви на продовження PR-картки та при поданні заяви на громадянство.

3. Несправедливе рішення можна оскаржити

Імміграційні офіцери можуть припускатися помилок. Час від часу заявники отримують відмови через непорозуміння, неповну оцінку доказів, технічні помилки або навіть неправильне застосування законодавства.

Якщо отримане рішення здається вам неправильним або несправедливим, то найважливіше — діяти без зволікань. Строки для оскарження імміграційних рішень часто є дуже короткими. Чим швидше ви звернетесь за порадою після отримання відмови, тим більше шансів зберегти доступні варіанти захисту своїх прав.

4. Розбирайтеся в імміграційних правилах

Багато людей починають розбиратися в особливостях канадської імміграційної системи лише тоді, коли вже стикаються з проблемами. На жаль, незнання правил не звільняє від наслідків їх порушення.

Одним із найпоширеніших непорозумінь є плутанина між візою та статусом. Віза дає право прибути до Канади, тоді як статус визначає, як довго ви можете законно перебувати, навчатися або працювати в країні. Наприклад, людина може мати чинну візу в паспорті, але втратити свій легальний статус у Канаді. І навпаки — ви можете законно перебувати в країні навіть після закінчення терміну дії візи в паспорті, якщо ваш дозвіл на роботу залишається чинним.

Статус постійного резидента також не є безумовним. Для його збереження необхідно виконувати резидентські зобов'язання, не порушувати закони та фізично перебувати в Канаді щонайменше 730 днів протягом кожного п'ятирічного періоду.

5. Плануйте свій шлях до постійного проживання заздалегідь

Імміграційна політика змінюється досить швидко, тому важливо вже сьогодні розуміти свої можливості для імміграції та мати запасний план на випадок, якщо обставини або критерії зміняться. У сфері імміграції часто найбільш успішними є ті, хто заздалегідь продумав кілька можливих сценаріїв і готовий адаптуватися до змін.

6. Завжди говоріть правду

У складних імміграційних ситуаціях може виникати бажання приховати певні факти, але така стратегія ніколи не виправдовує себе. Надання неправдивої інформації, приховування інформації або використання підроблених документів може призвести не лише до відмови, а й до серйозних наслідків, включаючи багаторічну заборону на в'їзд до Канади. Якщо у вашій історії є складні моменти, наприклад попередні відмови чи порушення імміграційних правил, зазвичай набагато краще чесно пояснити обставини. У багатьох випадках приховування проблеми часто створює значно серйозніші наслідки, ніж сама проблема.

7. Уважно стежте за повідомленнями від IRCC

Багато імміграційних заяв отримують відмову не через відсутність підстав чи слабкі докази, а через пропущений лист від імміграційної служби.

Імміграційна служба регулярно надсилає запити на додаткові документи, пояснення, проходження медичного огляду або здачу біометричних даних. Як правило, на відповідь дається обмежений термін. Саме тому важливо регулярно перевіряти не лише електронну пошту, а й папку «Спам», а також свій онлайн-акаунт IRCC.

Іноді пропущений лист з дедлайном може мати серйозніші наслідки, ніж відсутність необхідного документа.

8. Вчасно повідомляйте імміграційні органи про зміни у вашому житті

Якщо у вас є імміграційна заявка в процесі розгляду, важливо повідомляти імміграційну службу про будь-які суттєві зміни у ваших обставинах, наприклад зміну адреси

проживання, народження дитини, одруження, розлучення, смерть члена сім'ї. Несвоєчасне повідомлення про важливі зміни може призвести до негативних наслідків. У певних ситуаціях імміграційні органи можуть розцінити це як приховування суттєвої інформації або надання неправдивої чи неповної інформації (misrepresentation), що може негативно вплинути не лише на поточну заявку, а й на майбутні імміграційні процеси.

9. Не керуйтеся порадами із соціальних мереж

Українські групи у соціальних мережах стали важливим джерелом підтримки для новоприбулих. Проте кожна імміграційна справа є унікальною. Ви ніколи не знаєте всіх деталей чужої ситуації, які саме документи були подані, та які обставини враховував офіцер. Тому варто перевіряти інформацію через офіційні джерела або звертатися за професійною консультацією

10. Не чекайте на кризу, щоб звернутися до юриста

Одна з найпоширеніших помилок — звертатися по юридичну допомогу лише тоді, коли ситуація вже стала критичною: статус втрачено, отримано відмову або виникла загроза депортації з Канади.

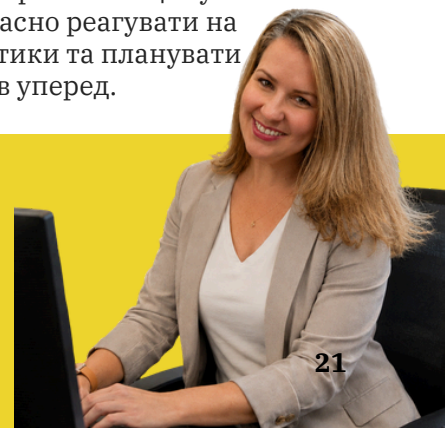
У багатьох таких випадках рішення існувало але людина звернулася за допомогою надто пізно, коли деякі можливості вже були втрачені через пропущені строки або неправильні дії.

Часто одна консультація перед поданням документів допомагає уникнути помилок, на виправлення яких згодом можуть піти місяці або навіть роки. Отримання юридичної поради заздалегідь майже завжди буде дешевше та простіше, ніж усунення наслідків помилки.

Якщо у вас немає можливості оплатити консультацію, в Канаді працюють організації, які надають безкоштовну юридичну допомогу. Шукайте безкоштовну юридичну підтримку за ключовими словами *“Legal Aid”* або *“pro bono”*.

Найкраща імміграційна стратегія — це бути поінформованими, своєчасно реагувати на зміни імміграційної політики та планувати майбутнє на кілька кроків уперед.

За роки практики я неодноразово переконувалася: найбільше шансів на успіх мають не ті, у кого найпростіша ситуація, а ті, хто завчасно готується до можливих змін, зберігає документи, стежить за своїм статусом і не зволікає звертатися по допомогу, коли вона потрібна.

«ЗАПОВІТ»: Мистецтво як міст між Україною та Канадою

НАДЯ ҐЕРЕЛЮК | ФОТО: МИКОЛА СТРОГАНОВ

Український музей Канади – філія Онтаріо представляє виставку «ЗАПОВІТ», присвячену творчості українсько-канадського художника Ігоря Родіона Дмитрука (1938–2021), чиє життя і мистецтво стали глибоким відображенням українського ХХ століття, епохи війни, вигнання, відновлення та культурної неперервності. З 21 червня по 17 жовтня 2026 року в Торонто, у галереї музею буде представлено близько 20 робіт митця у діалозі з унікальними артефактами з музейної колекції: традиційними текстилями, косівською керамікою, яка була внесена до списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО, дереворізьбою та зразками народного мистецтва, що разом вибудовують багаточасову історію української культурної тяглості, міграції та збереження спадщини в Канаді. Саме ця взаємодія творів і предметів традиційної культури дозволяє побачити, як українська ідентичність зберігалася та трансформувалася в умовах діаспори, не втрачаючи своєї глибини й сили.

Виставка «Заповіт» представляє живопис і графіку, створені протягом кількох десятиліть відомим українським малярем і графіком та яскравим представником української діаспори – Ігорем Родіоном Дмитруком. Народився він у місті Кам'янка-Бузька поблизу Львова, та в 1944 його родина була змушена залишити Україну. Декілька років Дмитруки перебували на південному сході Австрії в місті Грац, проте наприкінці 1949 року шлях еміграції привів їх до Канади. В Альберті (Едмонтоні) Дмитрук сформувався як художник, а згодом став впливовим вчителем і активним учасником мистецького життя. У його творчості домінує самобутній експресіонізм, що поєднує емоційну насиченість із глибоким відчуттям історичної пам'яті та культурної ідентичності. Його життєва траєкторія охоплює ключові історичні переломні моменти: Другу світову війну, хвилі еміграції, проголошення незалежності України у 1991 році та події, що передували повномасштабному вторгненню 2022 року. Усе це глибоко відображено в його мистецькій мові.

Професійна мистецька кар'єра Ігоря Родіона Дмитрука розпочалася у 1963 році. Митець здобув визнання завдяки різноплановим художнім практикам. Його живописні серії вирізняються динамічними композиціями, насиченою кольоровою мовою та експериментами з формою, зокрема модульними фотокомпозиціями, що розширюють межі традиційного малярства. Роботи Дмитрука охоплюють широкий спектр стилів і технік, від абстрактного живопису до більш реалістичних композицій, виконаних акрилом, аквареллю, кольоровими олівцями та іншими матеріалами.

Назва виставки відсилає до поеми Тараса Шевченка «Заповіт» – тексту, що став символом національної пам'яті та духовного спротиву. Подібно до Шевченка, Дмитрук був глибоко закорінений в українській культурній традиції, водночас формуючи власну модерністську мистецьку мову.

«Заповіт» — це також історія про спадкоємність. Від перших хвиль української еміграції до сучасної громади в Канаді.

У роботах Дмитрука перегукуються події, які визначили сучасну історію України: проголошення незалежності, Помаранчева революція, боротьба за демократичні зміни. Це не лише художні образи, а й свідчення епохи, побаченої очима діаспори. «Заповіт» — це також історія про спадкоємність. Від перших хвиль української еміграції до сучасної громади в Канаді, вона показує, як мистецтво стає простором пам'яті та водночас інструментом осмислення сучасності. Для відвідувачів це можливість побачити українську ідентичність не як статичну категорію, а як живий процес, що формується між батьківщиною та новим світом.

«Заповіт» - це розповідь про спадкоємність поколінь, пам'ять та культурну тяглість. Виставка показує, як мистецтво допомагає зберігати ідентичність та осмислювати сучасність, нагадуючи, що українська культура продовжує жити й розвиватися далеко за межами батьківщини.

Особливого значення експозиції надає те, що вона була створена Українським Музеєм Канади в Саскатуні та кураторськи опрацьована Джен Будній і Джоном Кенігом. Завдяки співпраці між музеями виставка вперше буде представлена онтарійській аудиторії. Усі твори мистецтва та інтерпретаційні панелі надані музеєм із Саскатуну, а експозицію доповнюють артефакти з колекції Українського музею Канади — філії Онтаріо, відібрані куратором Дейвом Мельничуком.

Цей проєкт є прикладом успішної міжпровінційної співпраці, яка об'єднує українські музейні установи Канади у спільній справі збереження та популяризації української спадщини. Виставка «Заповіт» відкриває для онтарійської аудиторії творчість визначного українсько-канадського митця Західної Канади та водночас підкреслює важливість спільного опікунства над нашою культурною пам'яттю. Виставка Українського музею Канади — філії Онтаріо це запрошення до розмови про пам'ять, втрату і відновлення. Передусім це також нагадування, що українська культура не зникає у вигнанні. Вона продовжує жити, змінюватися і промовляти через мистецтво.

 21 червня - 17 жовтня, 2026
620 Spadina Ave. Toronto, ON
Український Музей Канади - Філія Онтаріо

Thank You!

UKRAINICA

BCU Foundation

Historical and
cultural
endeavors

Історичні проекти
та культурні
заходи

Education
and
exhibition

Освітні, наукові,
дослідницькі
проекти

Medical and
humanitarian
aid

Медичні та
гуманітарні
проекти

BCU Foundation - Community Spirit Binding Generations

A growing and dynamic institution. We are a thriving charitable foundation - organically linked to the current and future needs of our community.

- Celebrate and honour Ukrainian culture across Canada
- Provide humanitarian aid to Ukraine
- Empower community organizations to grow and thrive
- Share and preserve the Ukrainian-Canadian story

DONATE NOW

 bcufoundation.com

 416-763-3388

 info@bcufoundation.com

Дякуємо!

On behalf of *Homin Ukrainy*, we sincerely thank each of our readers for your interest, trust, and continued support of our publication. We greatly value your feedback on this issue and our work in general, and we would be truly grateful to hear from you, as we always welcome open dialogue. Please feel free to contact us at info@homin.ca or editor@homin.ca.

We also warmly invite you to call or visit us in person — it is always a pleasure to meet our readers and friends. If you wish to send official correspondence, please address it to:
9 Plastics Ave., Toronto, ON M8Z 4B6

Від імені *Гомону України* щиро дякуємо кожному читачеві за Ваше зацікавлення, довіру та постійну підтримку нашого видання. Ми високо цінуємо ваші відгуки щодо цього випуску та нашої роботи загалом і будемо щиро раді їх отримати, адже завжди відкриті до спілкування. Будь ласка, звертайтеся до нас за адресами: info@homin.ca або editor@homin.ca.

Ми також щиро запрошуємо вас зателефонувати або завітати до нас особисто — нам завжди приємно зустрічати наших читачів та друзів. Якщо ви бажаєте надіслати офіційне листування, просимо використовувати адресу:
9 Plastics Ave., Toronto, ON M8Z 4B6

Запрошуємо вас підписатися на «Гомін України»

Subscriber Information

Full Name: _____

Mailing Address: _____ Unit: _____

City: _____ Province: _____ Postal Code: _____

☐ Yes, please use the mailing address provided above as the billing address.

☐ No, please use a different billing address (provided below).

Billing Address: _____

Phone Number: _____ Email Address: _____

Subscription Options *(Please select one)*

☐ Standard Publication Delivery - \$90.00 ☐ Envelope Delivery - \$125.00

☐ US Delivery - \$150 (USD) ☐ International Delivery - \$250 (USD)

Start Date: _____

Слідкуйте за нашими новинами — не пропустіть найцікавіше!

HOMIN

SPECIAL ISSUE

ГОМІН
України

(416) 516-2443
info@homin.ca
www.homin.ca

PUBLICATION NO. 40012369